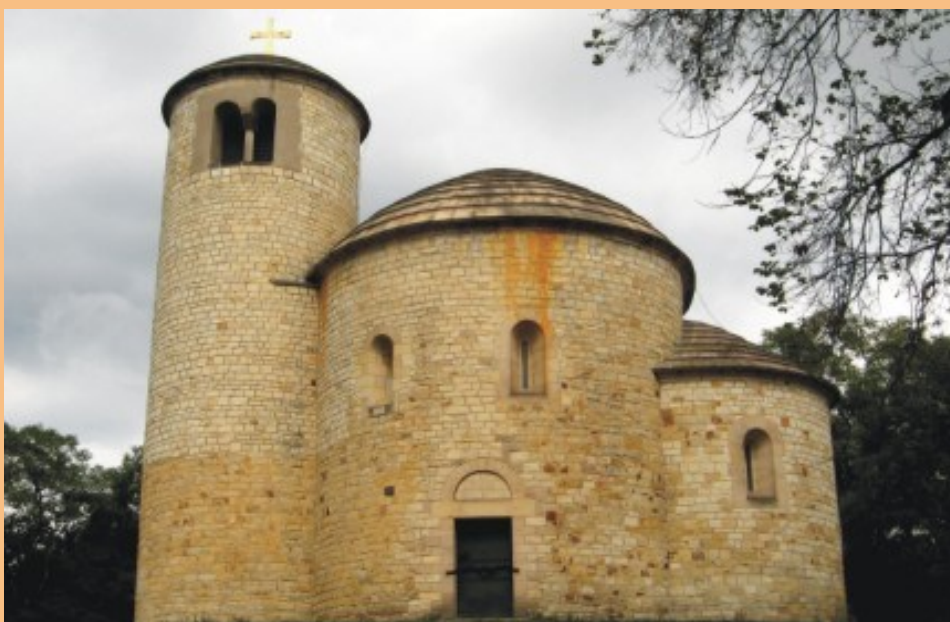

Opuka

je usazená hornina, která vznikala z nejjemnějších částic usazených na mořském dně. Tvoří ji jílovité a prachovité částice, dále obsahuje vápencové složky a jehlice mořských hub mikroskopických rozměrů (tzv. spongie). Množství těchto jehlic určuje její pevnost a trvanlivost. Kromě nich jsou časté i zbytky dírkonošců, má bělavou až pískově žlutošedou barvu.

Rotunda sv. Jiří na Řípu

V románském slohu byla opuka významným stavebním materiálem. Přítomnost jehlic houbiček zvyšuje kvalitu kamene pro technické účely, zejména jeho pevnost. Protože se opuka snadno opracovává, může sloužit i v kamenosochařství. Při nízkém obsahu křemičitých jehlic a vysokém obsahu vápnité složky se někdy opuka využívala pro výrobu vápna a cementu.

Kamenná plastika hlavy z Mšeckých Žehrovic

je datována do 3. století př. n. l. Na českém území jde o jediný nepochybný doklad **keltské monumentální plastiky** a i v celoevropských souvislostech jde o výjimečný nález keltského umění. Velmi realistická socha vysoká asi 25 cm je vyrobena z místní **bělohorské opuky** a zobrazuje patrně keltského druida nebo jinou vysoce postavenou osobu.